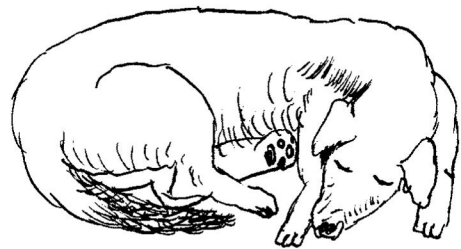

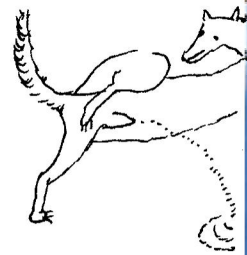
Pak můžeme zase chodit na procházky a to se nám líbí. Mít psy, to je paráda. Až budu velký, budu bydlet v horách a také tam budu mít psa, nebo kamaráda vlka!

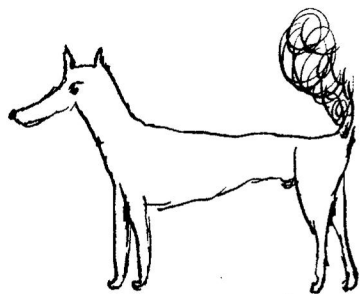
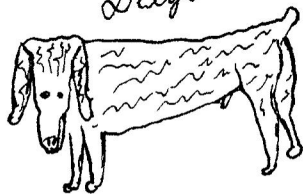

Klapalív Myšán

Dvakrát do roka feny hárají, zavíráme je do kotce s mříží. Ony jsou tam nerady a pořád prosí, že budou hodné, abychom je otevřeli. Jenže hned utečou za svými kamarády psy, aby s nimi měly štěňata. My jim v tom bráníme, protože maminka říká, že by si ty štěňata nikdo nevzal a že to je práce. Psi z okolí se chovají jako šílenci, obléhají náš dvůr, očůrávají vrata a kolo od auta. Naštěstí háraní trvá jen pár dnů.

*Věbnočár
Diego*

Milušky Brok

Dorina zůstala bázlivá, bojí se lidí i nových věcí. Ráda plave v rybníku, i když je led a zima. V létě se zase peče v tom svém černém kožichu. Stříháme ji jako ovci, úplně nakrátko. Když se chystáme na procházku, začne štěkat, skákat a točit se. Nenechá se chytit na vodítko, neposlouchá, povalí menší děti a plete se pod nohy a všechny zdržuje.

Nechali jsme si Nancy, ale ukázalo se,
že Nancy není dobré jméno, protože
začíná slabikou NE. Pes si pak myslí,
že něco nesmí. Tak jsme jí začali říkat
Cici. Máme tedy Cicinu a Dorinu.

